

Drahí bratia a sestry,

ďakujem predovšetkým Vášmu duchovnému otcovi – kňazovi kanonikovi Pavlovi Kubanimu za pozvanie prísť do Vašej farnosti. Poznáme sa už dlhé roky ešte z čias, keď on bol kaplánom vo farnosti Jablonka a ja som bol bohoslovcom v kňazskom seminári v Spišskej Kapitule na Slovensku. Dnes slávite patróna tohto kostola a farnosti – svätého brata Alberta Chmielowského. Osobitne dnes pozdravujem farntiškánsku rodinu a albertínsku rodinu, ktorej je on zakladateľom.

Brat Albert Chmielowski vynikal rozmanitými darmi. Vynikal láskou k vlasti, bol znamenitý maliar, ale nadovšetko vynikal láskou k chudobným, trpiacim, opusteným. V tom sa stal priateľom Ježiša. Pán Ježiš povedal svojim učeníkom: *„Ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem.“* (Jn 15, 14) Pán aj nás pozýva, aby sme boli jeho priateľmi. Toto je hlboké poslanie kresťana - stať sa priateľom Ježiša Krista. Pre toto priateľstvo sa musíme zaviazat' každý deň nanovo. Svet potrebuje Boha – nie hocijakého, ale Boha Ježiša Krista, Boha, ktorý sa stal telom a krvou, ktorý nás miloval až na smrť, ktorý vstal z mŕtvych. Každý večer sa pýtajme samých seba: slovom, ktoré som povedal susedovi, spolužiakovi, manželke, kolegovi v práci, hovoril som, konal som ako priateľ Ježiša Krista?

V evanjeliu Pán Ježiš vyriekol slová: *„Bol som hladný, dali ste mi jesť, bol som smädný, dali ste mi piť... Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.“* (Mt 25) Sám Ježiš sa sklonil nad chudobnými a trpiacimi, pretože v nich videl svojich bratov. Bratia a sestry, skutky milosrdenstva sú dverami, ktoré vedú do večnosti. Evanjelium oznamuje, že milosrdenstvo sa vždy prejavuje samotnému Kristovi. Pre kresťanov je prejavované alebo odmietané milosrdenstvo istým dôkazom našej viery alebo neviery. Svet je spasený, keď hľadá a žije bratstvo. Je to človek, ktorý sa slobodne rozhoduje pre večný život alebo pre večný oheň. Toto rozhodnutie sa nerobí slovami, ale skutkami milosrdenstva voči Kristovi, ktorý sa stotožňuje s tými, ktorí sú v núdzi. Práve v súčasnom živote sa rozhodujeme pre Krista alebo proti Kristovi. A táto voľba sa prejavuje v autentickej láske k bližnému alebo v odmietnutí nášho milosrdenstva voči biednym. Je len jediný spôsob, ako sa všetci ľudia prejavujú ako skutoční učeníci Krista: cesta dobra, ktorá nehľadá na postavenie, na benefity, ale hľadá na človeka. Svätý Klement Alexandrijský napísal: *„Keď vidíš svojho brata, vidíš svojho Boha.“* Môžeš povedať: Dnes som videl Boha? Ako si ho mohol vidieť? Taký, spôsobom, že som videl svojho brata. Skutky milosrdenstva nie sú teóriou, ale konkrétnym svedectvom. Neukazujme prstom na druhého. Nemáme o viere rozprávať, ale vyhrnúť si rukávy a žiť kresťanstvo.

O svätom Albertovi sa hovorilo, že bol dobrý ako chlieb. To je veľmi krásny výrok. Byť dobrý a chutný ako chlieb. Ale viete, čo to znamená? Iste aj v Poľsku jestvujú rôzne múzeá. Ale nejestvuje muzeum chleba, lebo chlieb sa nepečie preto, aby sme ho položili do zlatej vitríny, ale aby sme ho ponúkli druhým, aby sme sa delili s druhými o chlieb. Toto je podstata našej viery. Naša viera sa nesmie premeniť na muzeum, kde sa chodíme pozerat' na vystavené exponáty, ale viera sa žije, zdieľa sa s druhými, pripravuje pre druhého, tak ako sa pripravuje a rozdáva chlieb. Dnešný deň sa pýtajme – nemení sa moja viera na muzeum? Je to vtedy, keď sa chválím alebo lamentujem, ako sa viera žila v minulosti, ako sme robili procesie, ako sme robili pobožnosti, ako sme sa v rodinách modlili. Rozprávame o minulosti. Vtedy našu vieru kladieme do vitríny v múzeu a hovoríme: *„Pozri, takáto bola viera. Obzri si ju. Popozerať si ju.“* Drahí bratia a sestry. Povedzme „NIE“ muzeálnej viere. Povedzme „NIE“ viere, ktorá sa stáva exponátom minulosti. Ako to dosiahneme? Keď naša viera bude ako chlieb, ktorý sa každý deň pečie, pripravuje, aby bol čerstvý a chutný. Pane, na príhovor svätého Alberta nám pomôž, aby naša viera bola chutná a dobrá ako chlieb. Amen.